

dy właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego.

§ 3. O odmowie wypłaty z przyczyn podanych w §§ 1 i 2 oddział banku zawiadamia natychmiast telegraficznie centralę banku, która z kolei zawiadamia bezwzględnie właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego.

§ 4. 1. Właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych mogą zezwalać na wypłatę środków na pokrycie przekroczeń, wymienionych w § 1 ust. 2 i 3 oraz w § 2 ust. 2.

2. Zezwolenie polecające wypłatę na pokrycie przekroczeń funduszu płac, o których mowa w ust. 1, może być:

- a) ostateczne, tj. legalizujące stwierdzone przekroczenie,
- b) przejściowe, tj. przesuwające jednorazowo do następnego terminu wypłaty sankcją bankową wstrzymania części wynagrodzenia, stanowiącego przekroczenie funduszu płac w danym okresie.

3. Zezwolenie ostateczne (legalizujące przekroczenie) właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych przesyłają do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, podając w uzasadnieniu decyzji przyczyny stwierdzonego przekroczenia oraz środki, zmierzające do likwidacji dalszych przekroczeń. Zezwolenie ostateczne może być udzielone przez właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego tylko pod warunkiem pokrycia w ramach ogólnego planu funduszu płac resortu na dany kwartał. W przypadku gdy przekroczenie nie mieści się w granicach kwartalnego planu funduszu płac, zezwolenie ostateczne wymaga zgody resortowego wiceprezesa Rady Ministrów.

4. Odpis zezwolenia wymienionego w ust. 3, ostatecznie legalizującego przekroczenia, właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych przesyłają do banku kontrolującego. Odpis ten stanowi dla banku podstawę do wydania środków płatniczych na pokrycie zalegalizowanej kwoty przekroczenia funduszu płac.

5. Zobowiązuje się właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych, o ile wydali bankowi zezwolenie przejściowe (ust. 2 lit. b), aby przesłali przed następną wypłatą zezwolenie ostateczne, legalizujące przekroczenia funduszu płac, w trybie podanym w ust. 3 i 4.

6. Nieprzesłanie przed następną wypłatą zezwolenia ostatecznego, legalizującego przekroczenia, do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, a odpisu do banku kontrolującego, zobowiązuje

bank do potrącenia przy następnej wypłacie poborów kwoty nie zalegalizowanej.

§ 5. 1. Wszystkie przedsiębiorstwa kontrolowane powinny składać zatwierdzone zgodnie z uchwałą nr 53 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie wzmocnienia kontroli funduszu płac w gospodarce socjalistycznej (Monitor Polski Nr A-15, poz. 210) plany funduszu płac w terenowo właściwym oddziale banku, w którym posiadają rachunek rozliczeniowy.

2. Niezłożenie planu w terminie powoduje utratę w całości lub w części premii należnej dyrektorowi (kierownikowi) przedsiębiorstwa, głównemu (starszemu) księgowemu oraz pracownikom odpowiedzialnym za sporządzenie planu. Decyzję o utracie całości lub części premii wydaje kierownik instytucji nadrzędnej nad zakładem pracy na wniosek kierownika oddziału banku kontrolującego.

§ 6. Banki sprawują kontrolę na podstawie:

- a) zatwierdzonego planu funduszu płac,
- b) oświadczenia przedsiębiorstwa, składanego przy ostatecznym rozliczeniu za cały miesiąc, stwierdzającego stopień wykonania planu produkcji, obrotów lub usług oraz planowany i zapotrzebowany na dany okres fundusz płac.

§ 7. Bank obowiązany jest do dokonywania wypłat na place jedynie w terminach wypłat, ustalonych obowiązującymi przepisami.

§ 8. Właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych udzielone im niniejszą uchwałą uprawnienia mogą przenieść jedynie na podsekretarzy stanu i zastępców kierowników urzędów centralnych. W ministerstwach nie posiadających podsekretarzy stanu uprawnienia mogą być przeniesione na generalnych dyrektorów.

§ 9. Tryb postępowania przy wykonywaniu bankowej kontroli płac, ustanowionej niniejszą uchwałą, ustala instrukcje wydane przez Narodowy Bank Polski. Instrukcje te podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Finansów.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów, ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 10 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

212

ZARZĄDZENIE Nr 13 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 stycznia 1953 r.

w sprawie sporządzania zestawień dla ustalenia wysokości dodatkowych kosztów robót budowlano-montażowych, wykonywanych w okresie zimowym 1952/53 r. i w grudniu 1953 r.

Na podstawie uchwały nr 1088 Prezydium Rządu z dnia 28 listopada 1952 r. w sprawie budownictwa zimowego (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1603) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się załączoną instrukcję o sporządzaniu zestawień dla ustalenia wysokości dodatkowych kosztów robót budowlano-montażowych, wykonywanych w okresie zimowym 1952/53 r. i w grudniu 1953 r., jako obowiązującą dla wszystkich inwestorów i biur projektów.

§ 2. Jednocześnie zobowiązuje się ministrów, sprawujących nadzór nad podległymi im biurami projektów, do włączenia kosztów robót zimowych do kosztorysów generalnych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *w. z. St. Jędrzychowski*

Załącznik do zarządzenia nr 13 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1953 r. (poz. 212).

INSTRUKCJA O SPORZĄDZANIU ZESTAWIEN DLA USTALENIA WYSOKOŚCI DODATKOWYCH KOSZTÓW ROBÓT BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH, WYKONYWANYCH W OKRESIE ZIMOWYM 1952/53 I W GRUDNIU 1953 R.

§ 1. Za okres zimowy 1952/53 r. stosownie do § 6 ust. 2 uchwały nr 1088 Prezydium Rządu z dnia 28 listopada 1952 r. w sprawie budownictwa zimowego (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1608) uważa się czas od 1 stycznia 1953 r. do 31 marca 1953 r.

§ 2. Dodatkowe koszty z tytułu wykonywania robót w okresie zimowym powinny być ujęte w formie zestawienia kosztów dla każdego obiektu, zajmującego w planie sytuacyjnym zakładu wydodrębione miejsce, oraz w formie zbiorczego zestawienia dla wszystkich obiektów i robót danej budowy.

§ 3. Zestawienia kosztów dla planu inwestycyjnego na 1953 r. należy sporządzać wyłącznie dla robót zaplanowanych do wykonania w okresie od 1 stycznia 1953 r. do 31 marca 1953 r. oraz od 1 grudnia 1953 r. do 31 grudnia 1953 r.

§ 4. Zestawienia kosztów dla poszczególnych obiektów bądź robót należy sporządzić według wzoru podanego w załączeniu (wzór nr 1).

§ 5. Zbiorcze zestawienia kosztów należy sporządzać według wzoru podanego w załączeniu (wzór nr 2).

§ 6. W skład dodatkowych kosztów wchodzi:

- 1) koszty wynikające z amortyzacji środków trwałych przedsiębiorstw wykonawczych, do których zalicza się:
  - a) urządzenia do czasowego ogrzewania pomieszczeń,
  - b) urządzenia do podgrzewania wody i kruszywa,
  - c) urządzenia do elektrycznego nagrzewania elementów konstrukcyjnych bezpośrednio po ich wykonaniu,
  - d) płyty izolacyjne i inne zabezpieczenia od śniegu i mrozu,
  - e) przenośne ciepłaki,
  - f) specjalne taczki ocieplane,
  - g) dodatkowe instalacje elektryczne i wodociągowe dla robót zimowych,
  - h) specjalne urządzenia przeciwpożarowe,
  - i) inne urządzenia mające charakter środków trwałych;
- 2) koszty wynikające z zużycia przedmiotów nietrwałych, materiałów budowlanych i innych kosztów, w szczególności związanych z:
  - a) ogrzewaniem pomieszczeń,
  - b) podgrzewaniem wody i kruszywa,
  - c) ogrzewaniem elementów konstrukcyjnych po ich wykonaniu,
  - d) ochroną przed mrozem świeżo wykonanych elementów budowlanych,
  - e) składaniem ciepłaków z gotowych elementów,
  - f) wykonaniem dodatkowych instalacji wodociągowych i elektrycznych,
  - g) zabezpieczeniem instalacji od mrozu,
  - h) innymi robotami związanymi z przygotowaniem placu do robót zimowych,
  - i) pomieszczeniami dla ogrzewania robotników,

- j) obudową wind, silników, mieszarek, betoniarek itp.,
  - k) większym zużyciem materiałów budowlanych i pomocniczych oraz związaną z tym robocizną niż to wynika z norm,
  - l) uprzątnięciem śniegu, posypywaniem piaskiem oblodzonych dróg, pomostów itp.,
  - m) zaopatrzeniem pracowników, nie wymienionych w odpowiednich układach zbiorowych pracy, w ciepłą odzież,
  - n) pozostałymi materiałami i robotami pomocniczymi;
- 3) koszty z tytułu naturalnego zmniejszenia wydajności pracy, jeżeli wynikają one z norm pracy specjalnie przystosowanych do wykonawstwa w warunkach zimowych.

§ 7. Z braku norm kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe wykonywane w okresie zimowym 1952/53 r. przy ustalaniu zwiększonych z tego tytułu kosztów należy posługiwać się resortowymi tabelami wskaźników, ustalonymi i zatwierdzonymi przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. Zestawienia kosztów dla poszczególnych obiektów oraz zbiorcze zestawienia kosztów wchodzi w skład I części kosztorysu generalnego.

§ 9. 1. Obliczenie kosztów sprowadza się do:

- 1) ustalenia na podstawie uzgodnionych harmonogramów wykonawstwa oraz kosztorysów szczegółowych, wchodzących w skład kosztorysu generalnego, rodzajów i ilości robót przewidzianych do wykonania w okresie zimowym od 1 stycznia 1953 r. do 31 marca 1953 r. i od 1 grudnia 1953 r. do 31 grudnia 1953 r. według rozbicia na scalone elementy budowy bądź asortymenty robót, przyjęte w resortowych tabelach wskaźników;
- 2) ustalenia na podstawie kosztorysów kwot przewidzianych na realizację tych robót w ciągu całego roku;
- 3) ustalenia kwot kosztorysowych dla części asortymentów robót przeznaczonych do wykonania w warunkach zimowych według rozbicia na okresy od 1 stycznia 1953 r. do 31 marca 1953 r. i od 1 grudnia 1953 r. do 31 grudnia 1953 r.;
- 4) przyjęcia z resortowych tabel wskaźnikowych odpowiednich współczynników podrożenia oraz
- 5) wzajemnego przemnożenia, co w wyniku da powiększone kwoty kosztorysowe z tytułu wykonywania robót w okresie zimowym według rozbicia na okresy od 1 stycznia 1953 r. do 31 marca 1953 r. i od 1 grudnia 1953 r. do 31 grudnia 1953 r.

2. Dla zilustrowania techniki sporządzania tych zestawień podano we wzorze nr 1 odpowiedni przykład liczbowy.

§ 10. Do otrzymanych w ten sposób sum nie wolno doliczać żadnych narzutów.

ZESTAWIENIE Nr . . . ZWIĘKSZONYCH KOSZTÓW ROBÓT W OKRESIE ZIMOWYM 1952/53 R.
I W GRUDNIU 1953 R.

Budowa . . . . .
 Obiekt (robota) . . . . .
 Adres . . . . .
 Kosztorys generalny — część . . . . . rozdział . . . . . pozycja . . . . .

Lp.	Scalone elementy budowy według asortymentów robót przyjętych w resortowych tabelach wskaźników	Ogólna kwota kosztorysowa	Kwota kosztorysowa części asortymentu robót przeznaczonych do wykonania w warunkach zimowych		wskaźnik podrożenia z tabeli	Powiększona kwota kosztorysowa z tytułu wykonywania robót w warunkach zimowych		Dodatkowe koszty robót zimowych w okresie	
			od 1 stycznia do 31 marca	od 1 grudnia do 31 grudnia		od 1 stycznia do 31 marca	od 1 grudnia do 31 grudnia	od 1 stycznia do 31 marca	od 1 grudnia do 31 grudnia
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
—									
—									
—									
3	Roboty betonowe zewnętrzne	300.000 —	80.000.—	20.000 —	1,15	92.000 —	23.000.—	12.000 —	3.000.—
4	Roboty ziemne zewnętrzne	50.000.—	40.000.—	—	1,05	42.000 —	—	2.000.—	—
Uwaga: Przyjęte wskaźniki podrożenia mają charakter orientacyjny.									
S u m a									

Uzgodniono:

. . . . . 195 . . . r.

Zestawienie sporządził: . . . . .

Investor . . . . . Wykonawca . . . . .

